

**SEXUOLOGICKÉ MÚZEUM
SLOVENSKEJ
SEXUOLOGICKEJ
SPOLOČNOSTI**

PÁS CUDNOSTI

Pás cudnosti (Cingulum castitatis, lat.) je zariadenie (aj ako **dopl-nok odevu**), ktorý má **zabraňovať sexuálnemu styku**, prípadne **masturbácii**, eventuálne môže slúžiť aj ako **prevencia znásilnenia**. Využíva sa aj ako pomôcka pri **rôznych sexuálnych praktikách**, najčastejšie pri praktikách **BDSM**. Existujú jeho **mužské** aj **ženské** varianty.

Pre všeobecne rozšírené predstavy o jeho používaní a rozšírení v **stredoveku** v skutočnosti neexistujú hodnoverné doklady, je pravdepodobné, že ide iba o **neskôr šírenú legendu**.

HISTÓRIA

Pásky cudnosti sú obklopené mýtami. Začiatky ich používania sa prisudzujú **križiackym rytierom**, ktorí chceli zabrániť svojim manželkám vykonaniu pohlavného styku počas ich dlhodobej odlúčenosti. Avšak prvé dôkazy pásov cudnosti sa objavujú až v 14. storočí.

Jeho objav sa prisudzuje až **Francescovi Carrarovi** (Taliansko), ktorý svoju novinku údajne predstavil **prvýkrát v roku 1395**. Nepochybne bola určená **pre kupcov a bankárov talianskych miest**. Už v diele Dekameron od Giovanniho Boccaccia je možné sa dočítať, že bohatí mešťania sa o svoje ženy báli omnoho viac než šľachtici alebo rytieri.

Ako pás cudnosti pravdepodobne vyzeral zobrazuje o desať rokov neskôr (**r. 1405**) ilustrácia v knihe **Bellifortis** nemeckého vynálezcu **Konrada Kyesera z Eichstättu**. K čomu teda podľa historických prameňov pomôcka slúžila? Predovšetkým išlo o **ochranu pred znásilnením banditmi alebo nájomnými žoldniermi**. Žena si ho zapínala pri **prejazde nebezpečným úsekom cesty**, alebo ho použila vo chvíli, kedy došlo k **dobytiu** či **rabovaniu hradu** alebo **mesta**.

So svojim vlastným vysvetlením vtedajšieho využitia pásu cudnosti následne prichádza benátsky sexuológ **Giovanni Falseto**. Podľa neho „**muži nechceli, aby ich ženy mali pohlavný styk s iným mužom ani nie tak zo žiarlivosti, ako zo strachu o splodenie nevlastného potomka, a to najmä kvôli majetku, ktorý by sa musel podľa dobových zákonov následne deliť aj preňho**“.

Exponát č. 1

PÁS CUDNOSTI PRE MUŽA PÁS CUDNOSTI PRE ŽENU

Popis: Kovová replika vyhotovená na Slovensku podľa archívnych artefaktov a historických materiálov

Poznámka: 1. exponát Sexuologického múzea SSS (zatiaľ v mobilnej podobe), bol získaný darom od príbuzných **mim. Prof. MUDr. Jána Vrabca, CSc.** významného slovenského sexuológa, zakladateľa **1. Inštitútu lekárskej sexuológie** a subkatedry **Lekárskej sexuológie na Slovensku**, in memoriam, na počtu jeho pamiatke.

Pásky cudnosti v období pred 20. storočím boli často zlepšené polstrovaním, čo ale vyžadovalo ich častú výmenu. Predpokladá sa preto, že slúžili skôr ako **sexuálna hračka**, alebo krátkodobu ako **prostriedok proti znásilneniu**.

Od 18. storočia do 30. rokov 20. storočia bola **masturbácia** medicínou západných krajín všeobecne považovaná za škodlivú. V lekárskejších časopisoch tohoto obdobia je možné nájsť množstvo zmienok o používaní zariadení podobných pásov cudnosti k **zabráneniu masturbácie deťom a dospievajúcim**. Na patentovom úrade USA sú dokonca patenty na takéto **antimasturbačné zariadenia**.

VYUŽITIE V SÚČASNOSTI

V súčasnosti sú pásky cudnosti používané predovšetkým pri konsenzuálnych **BDSM praktikách**. Sú určené na **zabránenie masturbácie** a väčšinou aj **erekcie**. Dlhodobu nositeľnú pásku cudnosti musia umožňovať vykonávanie základných telesných funkcií a mali by byť vyrobené z materiálov, ktoré sú trvanlivé a ľudské telo ich dobre znáša. Tie ostatné (napríklad všetky kožené), sú použiteľné len na krátkodobé hry.

Dnešné bezpečné pásky cudnosti je možné deliť na dva typy:

- Typ „klietka“, ktorý uzamkne **mužské pohlavné orgány**.
- Pás cudnosti „**florentského typu**“ existuje vo variantoch pre mužov aj ženy. Často sa vyrába ich užívateľom priamo na mieru. Skladá sa z pásovej komponenty okolo pása a štítovej časti, ktorá prebieha medzi nohami a zakrýva genitálie. V mieste análneho otvoru je ponechaná diera (otvor), alebo sú vzadu v mieste análneho otvoru miesto súvislého štítu iba retiazky, či ocelové lanká.

SEXMÚZEUM

Sexmúzeá sú tematické múzeá, ktoré sa zameriavajú na **zber, výskum, starostlivosť a prezentáciu erotického umenia, erotického historického materiálu a historických dokumentov čerpaných z histórie sexuality**. Tematicky ich delíme na múzeá sexu, erotické múzeá, pornografické múzeá atď. Najstarším a najaktívnejším múzeom sexuality je **Sexmuseum v Amsterdame**, založené v r. 1985. Jedným z najmladších a najkontroverznejších sexmúzeí je **Museum of Sex, New York**, založené v r. 2002. Múzeum sa zaoberá históriou, vývinom a kultúrnym významom ľudskej sexuality.

ZOZNAM NAJZNÁMEJŠÍCH SEXMÚZEÍ VO SVETE

- **Sexmuseum**, Amsterdam, známe aj ako Chrám Venuše, (1985).
- **Múzeum erotiky**, Kodaň, (1992)
- **Beate Uhse Erotic-Museum**, Berlín, (1996)
- **Múzeum de'l Erotica**, Barcelona, (1996)
- **Musée de l'Érotisme**, Paríž, múzeum erotického umenia, (1997)
- **The Icelandic Phallogical Museum**, známe akôr ako Múzeum penisov, Island, (1997)
- **Park pre dospelých**, Šanghaj, (1999)
- **Museum of Sex**, New York, známe ako MoSex, (2002)
- **Sexuálna akadémia**, Londýn, (2007)
- **Múzeum erotiky**, Varšava (2011),
- **Erotické múzeum**, Petrohrad, (2013)
- **Sex Machines Museum**, Praha (2015)

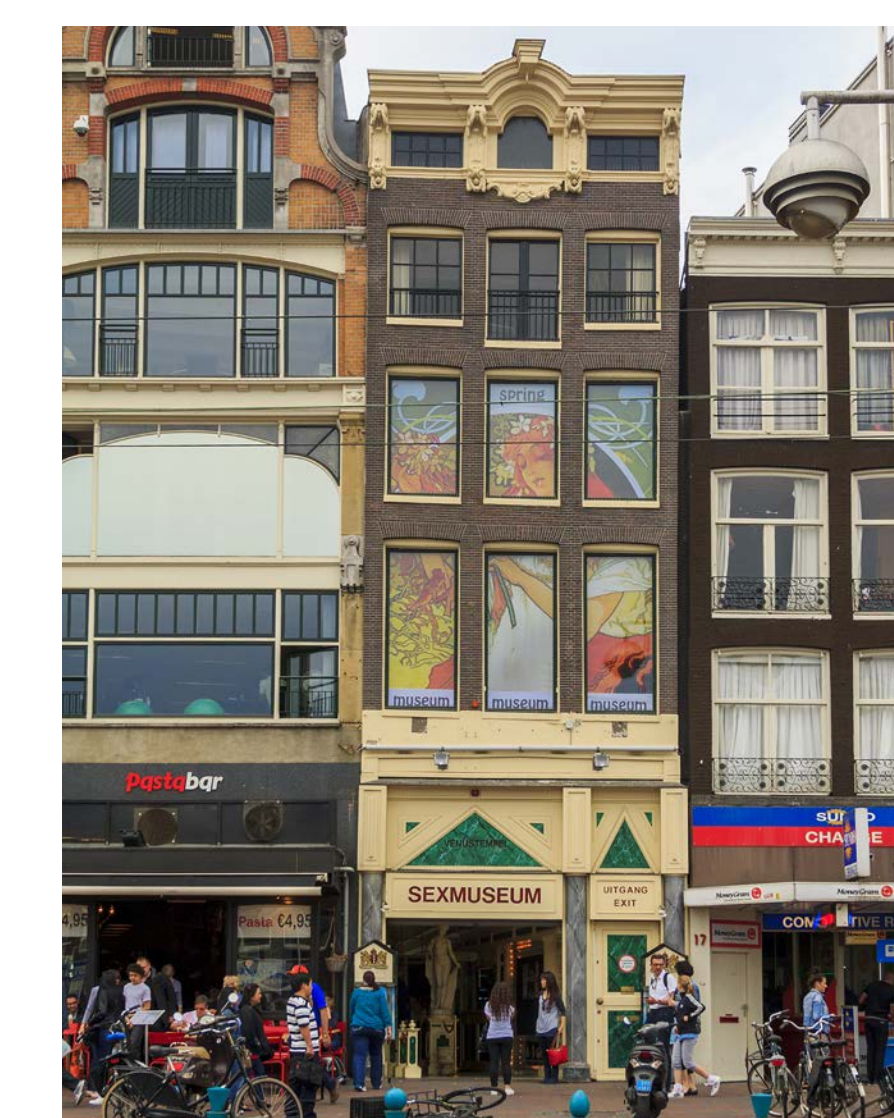

Foto: Sexmuseum, Amsterdam

Foto: Museum of Sex, New York